

תת"ע 9369/11/19 - מדינת ישראל נגד יאיר אקשטין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9369-11-19 מדינת ישראל נ' אקשטין
תיק חיצוני: 60151253204

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יאיר אקשטין

החלטה

בפני בקשת הנאשם למחיקת כתב האישום עקב התיישנות ולפסיקת הוצאות.

ביום 29.4.18 קיבל הנאשם דו"ח שמספרו 60151253204 המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון רכב תקף שפקע ביום 22.2.2018 בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן-הדו"ח).

הנאשם קיבל את ההזמנה לדין לידיו ביום ביצוע העבירה, הגיש בקשה להישפט על הדו"ח והדין בעניינו נקבע ליום 20.1.2020.

טענות הנאשם

הנאשם ביקש לבטל את כתב האישום מחמת התיישנות בהתאם לסעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"). לטענתו, בקשתו להישפט נשלחה ביום 29.7.2018 במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק ואילו ההזמנה לדין נשלחה על-ידי משטרת ישראל ביום 27.10.2019, כשנה וחצי לאחר ששלח את הבקשה. לטענתו ביום 4.12.19 הוא קיבל הודעה בנט המשפט כי נפתח תיק על שמו בבית המשפט לתעבורה ובו זימון להישפט ביום 20.1.20 (פרו' עמ' 3 שו' 14-15)

להוכחת טענותיו הגיש הנאשם את המסמכים הבאים:

אישור משלוח בדואר רשום מיום 29.7.2018 (ת/1).

דרישה לתשלום חוב מהמרכז לגביית קנסות מיום 4.12.18 (ת/2).

פנייה מקוונת למרכז לגביית קנסות בנושא הליכי גביה מיום 3.1.2019 (ת/3).

מכתב למשרד הרישוי בעניין השתתפות בקורס ריענון נהיגה מיום 13.3.2019 (ת/4).

הודעה על התליית רישיון נהיגה מיום 2.6.19 (ת/5).

מכתב למרכז פניות נהגים ארצי למחיקת הליך הגבייה, ביטול הדו"ח מחמת התיישנות ולחילופין קביעת מועד דיון מיום 25.8.2019 (ת/6).

תשובה המרכז לפניות נהגים במענה לבקשה להישפט מיום 1.9.2019 (ת/7).

הזמנה לדיון וכתב אישום ואישור פתיחת תיק בבית משפט מיום 24.11.19 (ת/8).

טענות המאשימה

לטענת המאשימה שגה הנאשם כאשר הפנה לסעיף 239א לחסד"פ שכן מדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט שהודעת תשלום הקנס בעניינו נמסרה לידיו ביום 29.4.2018 ולכן סעיף החוק הרלוונטי הוא סעיף 230 לחסד"פ.

לטענת המאשימה היא מעולם לא קבלה את בקשת הנאשם להישפט אשר לטענתו נשלחה ביום 29.7.2018 ואין ראייה לכך שדבר הדואר שנשלח הוא בקשה להישפט או בקשה לביטול הודעת תשלום או פניה אחרת.

לטענתה, ביום 3.1.2019 התקבלה לראשונה בקשה להישפט בגין הדו"ח (נספח א' לתגובה) ולאחר שלושה ימים נשלחה תגובה מטעם המרכז לפניות נהגים הדוחה את בקשתו עקב הגשתה באיחור (נספח ב' לתגובה). משכך, הזימון לדיון שנשלח ביום 28.10.2019 (ת/8) נשלח תוך שנה ועל כן דינה של טענת התיישנות להידחות.

המשיבה ציינה כי על פי בדיקתה לא התקבלה בקשת הנאשם להישפט גם בקשר לדו"ח נוסף שמספרו 60151253014 כפי שטען הנאשם.

דיון והכרעה

התשתית המשפטית

סעיף 230 לחסד"פ קובע מועדי המצאת הזמנה לדיון בעבירות קנס ואילו סעיף 239א לחסד"פ קובע מועדי הגשת כתב האישום או הזמנה למשפט בעבירות תעבורה שאינן עבירות קנס.

בהתאם לסעיף 1 לפקודת התעבורה עבירת קנס הינה עבירה שהוכרזה ככזו לפי סעיף 30(א) לפקודה במסגרת צו שיפורסם ברשומות.

בהתאם לסעיף 1 לתוספת לצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002 עבירה של נהיגה בעת שרישיון הרכב פקע עד 4 חודשים מיום פקיעתו הינה עבירת קנס ולכן יש לבחון את טענת התיישנות של הנאשם בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ.

לעניין המועד למשלוח הזמנה למשפט בעבירת קנס קובע סעיף 230 לחסד"פ :

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו..."

דהיינו על המאשימה לשלוח לנאשם הזמנה למשפט שנה מיום **שנתקבלה** הודעתו על רצונו להישפט על העבירה, כאשר מרוץ ההתיישנות מפסיק עם שליחת ההזמנה לדין ללא בחינה האם היא אכן נמסרה לנאשם (תת"ע 3254-05-18 **מדינת ישראל נ' יחזקאל אפלבוים** מיום 4.12.2018).

ברע"פ **ראובן ניתאי נ' מדינת ישראל** מיום 4.2.2018, אליו הפנתה המאשימה בתגובתה, נדחתה פרשנותו של הנאשם לפיה על המשיבה להגיש כתב אישום בתוך תקופת השנה מיום שהתקבלה הבקשה להישפט. בית המשפט העליון קבע על-פי סעיף 230 לחסד"פ יש לשלוח את ההזמנה לדין בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט וכי הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון הנאשם במיוחס לו.

גם בתת"ע 9564-10-17 **מדינת ישראל נ' קנדל רועי** מיום 11.2.2018, אליו הפנתה המאשימה בתגובתה, נקבע כי המועד ממנו מתחילה להימנות תקופה של שנה בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ הינו יום קבלת הבקשה להישפט זאת גם במקרה בו לא מוגש כתב אישום במהלך תקופה זו.

יצוין כי בתת"ע 571-04-15 **מדינת ישראל נ' ביומטריקס בע"מ** מיום 16.5.2016, אותו צירפה המאשימה לתגובתה, נקבע כי במקרה בו אין מדובר בעבירת קנס חל סעיף 239א לחסד"פ שקובע את מועד משלוח הודעה על ביצוע עבירה.

לפיכך במקרה שלפני יש לבחון את טענת ההתיישנות לפי סעיף 230 לחסד"פ דהיינו האם חלפה שנה ממועד הגשת הבקשה להישפט ועד משלוח ההזמנה לדין לנאשם.

מתי שלח הנאשם בקשה להישפט ומתי נתקבלה הודעתו

הנאשם טען כי שלח בקשה להישפט על הדו"ח ביום 29.7.2018 וכראיה לכך הפנה לאישור משלוח דואר רשום מיום 29.7.19 (ת/1). הנאשם לא צרף עותק מהבקשה שלטענתו הגיש והאישור שהוגש אינו מוכיח כי דבר הדואר שנשלח הינו בקשה להישפט על הדו"ח .

כמו כן, אין ראיה לכך שגם אם נשלחה בקשה להישפט היא התקבלה במרכז לפניות נהגים.

הנאשם לא הפנה בטעונו לבקשה המקוונת להישפט שהגיש ביום 3.1.19 ולתשובה שקיבל מהמרכז לפניות נהגים (נספחים א' ו-ב' לתגובת המאשימה) ובחר שלא להגיש עותק מהם לבית המשפט ולא הסביר מדוע הוגשה על אף שלטענתו כבר הגישה בעבר.

הפנייה הראשונה שהגיש הנאשם לעיון בית המשפט הינה מיום 13.3.19 למשרד הרישוי בבקשה למחיקת השתתפות בקורס ריענון נהיגה נוכח בקשותיו להישפט בגין שני דו"חות (ת/4) . מדובר בפניה שנשלחה לאחר הגשת הבקשה המקוונת ולאחריה נשלחו פניות נוספות בעניין הדו"חות .

ביום 1.9.19, במענה לפניית הנאשם מיום 25.8.19 נעתר המרכז לפניות נהגים לבקשת הנאשם להישפט (ת/7).

הנאשם לא הוכיח כי דבר הדואר שנשלח ביום 29.7.19 הוא בקשתו להישפט על הדו"ח וממילא לא הוכיח כי בקשתו התקבלה במרכז לפניות נהגים.

לפיכך אני קובעת כי הנאשם הגיש לראשונה בקשה להישפט ביום 3.1.19 ובקשתו התקבלה במרכז לפניות נהגים ביום

6.1.19.

לאור קביעתי זאת היה על המאשימה לשלוח לנאשם הזמנה לדין עד ליום 5.1.19.

ההזמנה לדין נשלחה לנאשם ביום 28.10.19 (ת/8) ולפיכך אני קובעת כי היא נשלחה בסד הזמנים הקבוע בסעיף 230 לחסד"פ ודין בקשת הנאשם להידחות.

בנסיבות אלה איני סבורה כי יש להשית על המאשימה הוצאות.

הבקשה נדחית.

על הנאשם להתייצב בדין שנקבע ליום 15.3.20 בשעה 8:30

לא יתייצב הנאשם לדין יוכרע דינו בהעדרו.

המזכירות תמציא עותק מהחלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.